

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentarivs Martini Lvtheri in Ionam Prophetam

Luther, Martin

Haganoæ, [15]26

VD16 B 3890

Ego sum hebræus, & Deum cœli timeo, qui fecit mare, & arida[m] &c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35968

COMMENTARIUS

rasse, cum perfidus & in culpa esse possit. Verum
de his iam satis superq; dictum est.

**Ego sum hebræus, & Deum coeli
timeo, qui fecit mare, & aridã &c.**

Typos deplora-
tae cōscien-
tia.

Hic tandem erumpit confessio, in lucem efferens
peccatum. Sed & atrox illud inter Ionã, & mortem
certamẽ exurgit, etsi quod maximum erat & durissi-
mum iam perpeffus sit. Quanquã enim Ionas hinc
atq; hinc, tum ab ira diuina tum morte uehementissi-
me premebatur, ipsum tamen cor aliquanto lenius sa-
ctum est, excusa graui peccatorum sarcina, ipsaq;
conscientia peccatorum confessione paulo laxior sa-
cta est. Quinetiam ipsa fides tametsi ualde infirma
priors amoris, & spei flammã incipit concipere.
Siquidem uerissimum cœlorum, ac terræ opificem o-
mniumq; adeo rerum conditorem planè confitetur,
quod quidem haud quaquam uulgare est, & fidei &
perpetuæ felicitatis exordium. Homo nanq; con-
sciẽtiã prorsus deploratã, sic pleno ore peccatũ fate-
ri nõ potest, sed pertinaciter obmutescit, aut blasphemã
lingua in Deum impie debacchatur, nec aliam de
Deo opinionem aut fiduciam in animo concipit, aut
aliter de illo loquitur, quã quod de crudelissimo ty-
ranno aut Diabolo loqui, & cogitare pro more suo
soli

I N I O N A M

solitus est, uelutq; libenter arrepta fuga longe lateq;
ab eius conspectu discedere. Imò potius hoc præopta-
ret, nūquam prorsus esse Deum, ne illa sibi forent ab eo
perferenda. Sed & confessionis obliuiscitur, nec in-
genue quod turpiter, & flagitiose admiserat, fate-
tur, adeo in omni angustia, absorptus atq; induratus
est, ut præter angustiam nil neq; sentiat nec uideat am-
plius, unum hoc cogitans, qui eadem ex humeris suis
commode queat excutere, etsi omnes excutiendi co-
natus uideat frustra sumi, quandiu peccatum reti-
nuerit. Inde fit, ut perpetuo, & in peccatis, & in
morte absorpto pereundum sit.

Quare omnium primum illud discimus quæ tan-
dem uera, & compendiosa sit uia ex omnibus diffi-
cultatibus, & angustijs emergendi, nimirum, ut præ
omnibus peccati habita ratione, illud actutum libera
confessione ingenue fateamur, qua quidem ratione
ilico difficultatis, & angustie periculū imminuitur. **Quo pacto
erigēda sit cō-
scientia.**
Est enim cum primis auxilium cordi ferendum, quo
subleuato, totum corpus melius habebit, faciliusq; cu-
rabitur. Ita quoq; hominis primum conscientia à suo
pondere exoneranda est, qua curata, reliquæ difficul-
tates deinde deponentur cōmodius. In eiusmodi nāq;
rerum discrimine, adueniente diuina iracundia, sem-
per peccatū angustia comite præsto est. Iam ubi sunt

COMMENTARIUS

homines parum cordati, ei rei ordine præpostero se applicant, cū uidelicet relicto peccato saltem in angustiam oculos habent intentos, cogitantes sedulo, quānam ab illa liberari queant. Et hac quidem inuiti cogitatione dum parum promouent, desperatione debilitati succumbunt. Ad hunc itaque modum omni humana facit ratio, quæ gratiæ, & spiritui non nutur. Vbi uero homines sunt cordati, illi longe aliter huic rei semet attemperant, nimirum uersis ab angustia sensibus peccatum cōtemplantur potissimum, ut illud confitendo à se abijciant, & si illis perpetuum in mœrore atq; angustia uersandum sit, ultro se puniendos offerentes, ut hic Ionas facit. Porro omnium impiorum peculiaris hic mos est, ut tantum formidine pœnæ teneantur solliciti, nulla habita ratione peccati, uelintq; libenter nunquā non impune peccare, cuius uoti nunquam compotes fore existimo, præsertim cum peccatum semper quoq; pœnam illi adhaerentem secum adducere soleat. Contra alia est piorum hominum natura, metuentium & curam habentium peccati, pœnam uero negligentium, qui præoptarent potius in pœna esse sine peccato, quā in peccato sine pœna uiuere.

Impij tantum
pœnā timēt.

Cæterū quod hic Ionas dicit se timere Deum cœli & terræ, ad Hebraici sermonis rationem dictum est.

Dei

IN IONAM

Dei enim cultum, Dei timorē uocant Hebræi, id quod
 ex Esata manifeste colligitur Capit. 29. Vbi inquit, Cultus Dei. i.
timor.
 Timuerunt me mandato hominum, hoc est, putant
 à se me ualde coli mandatis hominum. Ionas enim
 hæc duo coniunctim effert, sum Hebræus, Deūq; cœ
 li, & terræ timeo, etsi ad hanc usque horam Deum
 contempserit, eiq; minus obsequens extiterit. Pro
 inde ita uult dicere, Deos quidem alienos nō colo aut
 honoro, sicut uos, & reliquæ gentes, sed unicum
 illum, & uerum Deum cœli & terræ conditorem.
 Atq; hoc nomine Ionæ peccatum, & dedecus tanto
 erat grauius, cum ipse, qui ueri Dei cultor eiq; san
 cto populo oriundus extiterat, gentilibus Idola co
 lentibus, deterior atque flagitiosior reperitur, ut ob
 sua flagitia gentiles quoq; extreme periclitarentur.
 Cum tamen aliās multis peccatoribus, ob seruos Dei
 late sint suppetiæ, ueluti regem Achab, & succes
 sores eius per Heliam, & Heliscum sæpenumero ad
 iutum esse legimus. Hic uero omnia sunt inuersa.
 Illic mali bonorum probitate iuuantur, hic malis bo
 norum præsentia fraudi est. Et qui optimus fuerat
 fit deterrimus, & qui primus erat, postremus. Atq;
 hoc est, quod tãtopere Ionas sua flagitia coràm homi
 nibus fateri uerebatur. Quippe gentilibus nole
 bat uideri deterior, tametsi peior esse cõuincebatur.